

Koorkülas, 31.10.1908. Austatud isand!
Teie kiri käes, kuid pikemalt kirj
ju tada võimatu, käe sees roos!
Neid wüsisid olen ülesse kirjutama
hakkanud aastast 1881 ni jrkts
miste Raupa, pidudel, seltskonn
nas, oma lapsepõlwe mälestusest,
^{õit. käes hobuste järele - koolilastelt,}
kõsima käes nõude isamaad.
Kuid kõik ei ole rahwasuust, woid
mõned ka kirjandusest, mis en
ne trükkis ilmunud. Pidul kuul
sin wüsi (jõu pähi, aga sõnad
mitte, neile panin Kunst sõnad
alla) talin koju, kirjutasin üles,
mis rahwawüsiks pidasin; mil
lest kindlasti teadsin Kunst wüsi
olewat, seda ei kirjutanud. Kelle
käest? seda ei mäleta, wauadust
ammugi mitte. Pihlaka Rätte sai
wad ka sõnad oktawkaustas, neid
pole mitte nulli togas saadetud.
Ropesisulis sõnu polegi ülesse kirjat.
neile ka Kunst sõnad alla panud.
Austades K. Runt.